

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Rákosfalvy Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Horváth Mária jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2007. július 5-én kelt K.27.606/2006/6. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság K.27.606/2006/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.153.400 (egymillió-százötvenháromezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság határozatával a felperes terhére 19.224.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, amely után 9.612.000 Ft adóbírságot és 3.648.000 Ft késedelmi pótlékot szabott ki. Megállapította, hogy a felperes 2003. augusztusától az általános forgalmi adó fizetésének általános szabályai helyett az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 63. § (1) bekezdése alapján a különbözet szerinti adózást választotta. A felperes ugyanakkor a 63. § (5) bekezdése szerinti megfelelő nyilvántartással nem rendelkezett. Az általa kötött személygépkocsi adásvételi szerződéseket vizsgálva megállapította, hogy az eladóként feltüntetettek a felperessel nem álltak üzleti kapcsolatban, az adásvételi szerződéseken nem az ő aláírásuk szerepel. Valamennyi gépkocsi esetében csak hitelügyintézésre került sor.

Az alperes az első fokú határozatot 7114918748 számú határozatával helybenhagyta azzal, hogy valójában a magánszemélyek nem értékesítették a kérdéses gépkocsikat, így a gépkocsik beszerzési

ár értéke nem állapítható meg. Ezért az értékesítést terhelő adó alapjaként a személygépkocsik árát kell figyelembe venni.

A felperes keresetében a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatására történő kötelezést kért azzal, hogy a tényállás hiányos, az alperes nem foglalkozott a fellebbezésében megfogalmazott kifogásaival, bizonyítási indítványának nem tett eleget, nem kereste meg a BM Központi Hivatal Közlekedési Nyilvántartó Osztályát.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az alperes a tényállás tisztázási kötelezettségének teljes körűen eleget tett. A BM adatbázisából megállapítható volt, hogy valamennyi gépjármű esetén a forgalomba helyezésre 2004 évben került sor, de az nem volt megállapítható, hogy ezt megelőzően a gépjárműnek ki volt a tulajdonosa.

Az első fokú bíróság tanúként hallgatta meg a vizsgálat időpontjában a cég alkalmazásában álló Reitmajer Petrát, akinek nyilatkozata szerint nem volt tényleges adásvétel, csak egy papírforma szerinti átfuttatás, annak érdekében, hogy a vevő részére a hitel biztosítható legyen. A felperesi társaság formálisan megvásárolta a gépkocsit és a számlával adta el a banknak, azaz a lízingcégnek, ő pedig annak biztosította a hitelt, aki az eladóval együtt vevőként jelentkezett.

A Pp. 164. § (1) bekezdésére hivatkozással a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy valójában az adásvételi szerződésben megjelölt személyektől vásárolta meg a gépkocsikat, ennek bizonyítására nem alkalmas a gépjármű nyilvántartására vonatkozó adatbázis.

A felperes nem tudta bizonyítani, hogy az Áfa tv. 63. § (1) bekezdésében rögzített termék árrés-számítás jogszabályban előírt együttes szigorú feltételeinek megfelel és a 63. § (5) bekezdés szerinti nyilvántartással rendelkezne.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását. Továbbra is fenntartotta jogi álláspontját, hogy az adóhatóságok a tényállást nem tárták fel mindenre kiterjedően. A BM teljes iratanyaga alapján lehetne bizonyítani az adott gépkocsik tulajdonosi körét. Ennek alapján megcáfолható lenne a tanúk nyilatkozata.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az első fokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, és az ügyben alkalmazandó jogszabályok helyes értelmezésével jogszerű döntést hozott, amellyel a Legfelsőbb Bíróság mindenben egyetértett.

A felperes felülvizsgálati kérelmében továbbra is arra hivatkozott, hogy nem teljes körű a tényállás feltárása, nem kellően bizonyított, a szükséges bizonyítási eljárásokat az adóhatóság, illetve az első fokú bíróság csak részben folytatta le.

A felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli perorvoslati jellegéből adódóan - a tényállás módosítására, a bizonyítékok újraértékelésére, felülmérlegelésére általában nincs lehetőség. Erre csak akkor van mód, ha a jogerős ítéletet hozó bíróság tényállást nem állapított meg, vagy a megállapított tényállás iratellenes megállapításokat tartalmaz, illetve a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint azonban az első fokú bíróság a fenti hibáktól mentesen állapította meg a történeti tényállást. Vizsgálta az alperesi határozatban, illetve az első fokú bíróság eljárása során feltárt bizonyítékokat és ezek értékelésénél kirívó okszerűtlenség nem volt megállapítható. A felperes a Pp. 164. § (1) bekezdésére figyelemmel nem tudta bizonyítani, hogy a perbeli gépjárműveket megvásárolta volna, hiszen az állítólagos eladók ennek ellenkezőjét állították. A BM adatnyilvántartás sem támasztotta alá a felperes állításait.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati költségét megfizetni.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2008. szeptember 25.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró